

Publicerad 2005-04-04 20:05 av Blomman på Tapeten

NollFemNollNoll

skuggor som exploderar
i gryningens ljus
min hjärna har havererat
du har vunnit till slut

dina ögon repeterar
allt jag sett en gång
dom frågar vad jag heter
du viskar mitt namn

är det inte konstigt
att allt rinner ut
en läcka i tanken
ett glas i handen

jag sövs ner direkt
jag faller genom mörker
mitt ansikte är dimma
som skingras i vinden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blomman på Tapeten med Poeter.se id #2790 innehar upphovsrätten